

og han har desuden Ret til Pension for sin eventuelle Enke. Man kan regne med, at Udgiften til en Lærers Løn gennemsnitlig bliver ca. 400 Kr. større end Udgiften til Lærerindens. Denne Merudgift til Lærertilønnen maa Staten alene tage paa sin Kappe. Skulde Undervisningsministeriet tage denne Side af Sagen i Betragtning, vil Aalborg Byraad i hvert Fald ikke kunne beklage sig over manglende Forstaaelse paa højere Steder.

Skulde Afgørelsen imidlertid gaa Lærerinderne imod, vil de sikkert tage Sagen med Ro. Thi som Ræven sagde: Alting er en Overgang. Det er endnu for mange en fremmed Tanke, at en Kvinde skulde have Krav paa at faa samme Løn for sit Arbejde som en Mand for sit. Men intet bøjer man sig saa hurtigt for som for Kendsgerninger. Naar man har vænnet sig til Tanken, vil de Mænd, som sidder i vore Byraad, indse, at det er en daarlig Samfundsøkonomi at gøre Kvinderne arbejdsløse. En absurd Tanke for øvrigt paa en Tid, da Lagerne staar tomme, og hele Verden raaber paa Produktion. I hvert Fald, Mændene maatte gaa tilbage til 12—14 Timers Arbejdsdagen, om den store Skare af flittige

Kvinder, der arbejder i Fabrikkerne, paa Kontorerne og i Skolerne, skulde forlade deres Pladser.

Men desuden, de Lønninger, der bydes i offentlige Stillinger, vil næppe kalde store Skarer til; saa længe det frie Marked byder større øjeblikkelige Fordele og bedre Chancer, vil Tilgangen ikke blive saa stor, at man har Raad til at vise Kvinderne Vintervejen. Mærkeligt lyder det i hvert Fald, naar Talen er om Lærerinderne. Enhver ved, at vi staar over for Lærermangel i vort Land; naar Pladserne i Sønderjylland er besat, er vort Overskud opbrugt. Alene af den Grund behøver Lærerinderne ikke at frygte for, at de skal blive arbejdsløse. — Med nogen Fortrøstning tør de vel ogsaa pege paa det Arbejde, Kvinderne hidtil har udrettet i Skolens Tjeneste, Samfundet har næppe Raad til at undvære Kvindernes Indsats. Det er at formode, at Forældre rundt om i vort Land vil gøre Indsigelse, dersom det skulde blive Tendensen i vore Byraad at holde Kvinderne borte fra Skolen. I hvert Fald, de kvindelige Vælgere vil tale et Ord med i Sagen, om ikke før, saa naar de kommende Valg stunder til.

Thora Pedersen.

Vejle og Aalborg.

Maa Kvinderne sætte flere Medlemmer ind i Byraadene?

Naar noget gaar Folk rigtig haardt imod, bliver de undertiden saa vrede, at deres Vrede slaar over i Hysteri.

Saadan er det, som det blandt andet ses af ovenstaaende Artikel, gaaet i Aalborg og Vejle, hvor nogle Byraadsmedlemmer, ifølge Dagspressen, efter de nye Lønningsloves Vedtagelse har rejst Spørgsmaalet om at erstatte Lærerinderne med Lærere, i Vejle p. Gr. af Lærerindernes større Sygelighed, og i Aalborg dels af denne Grund, og dels fordi der her er opstaaet den geniale Tanke, at en mdl. gift Lærer har bedre Forudsætninger for at omgaas Børn end en Lærerinde!

I Vejle har Frk. Olga Knudsen og i Aalborg Fru Jensen-Storch bravt talt Kvindernes Sag; ifølge Dagspressen udtalte saaledes Frk. Knudsen bl. a. efter at have protesteret mod, at man indskrænkede Lærerindernes Antal, at den store Sygelighed, Lærerindernes Forsømmelser vidnede om, skyldtes ganske enkelte Lærerinders svære Sygdom. Og Frøkenen raadede til, at man først prøvede, om de bedre Lønforhold for Lærerinderne ikke vilde hjælpe paa deres Sygdomsforfald; hun troede det.

Vi har ofte nok sagt, at denne Samling af Mænd og Kvinder i to Grupper med samlet Beregning for hver Gruppe af Dyder og Udyder er ganske taabelig og uretfærdig mod den enkelte, — og tilmed overhovedet ikke har noget Grundlag, naar de to Parter ikke har haft lige Vilkaar. Det er dog ganske utroligt, at

man virkelig i Alvor vil tænke paa at udelukke nogen Ansøger fra Ansættelse, *fordi ganske andre Personer er svagelige!* Det vilde i Sandhed være et Vidnesbyrd om en yderst bedrøvelig aandelig Fattigdom hos Byernes styrende, folkevalgte Mænd, hvis de virkelig vilde prøve at administrere efter en saa ynkelig Metodel og det skyldes sikkert kun Øjeblikkets noget ophidsede Stemning, at sligt kan forekomme. Som Frk. Knudsen sagde i Vejle, vil Kvinderne kræve, at deres Børn ikke udelukkende opdrages af Mænd. Og Kvinderne vil ogsaa forlange, at Stillinger og Hverv her i Landet besættes efter almindelige Retfærdighedshensyn — *og ikke efter Køn!* De vil forlange dette med saa meget større Vægt, som d'Hrr. i Byraadene nu sidder i deres Embeder i Kraft af bl. a. *Kvindernes Stemmer* — D'Hrr. er valgt af os til at varetage deres Hverv.

Naturligvis — og ogsaa her er vi ganske enig med Frk. Olga Knudsen — vil Kvinderne forlange, at Landets Embeder og Stillinger ikke forbeholdes Mænd — og naturligvis vil Kvinderne ved Valg af de Embeds- eller Tillidsmænd, som sidder i deres Stillinger i Kraft af vore Stemmer og vor Tillid til deres Retsindighed og Modenhed, være vagtsomme og ved første Lejlighed gøre deres Indflydelse gældende for at faa valgt saadanne Mænd eller Kvinder, som er denne Tillid værdig.